

Все перераховане вище обумовлює значний вплив діяльності підприємства на компоненти навколишнього середовища, а відтак і великі суми видатків підприємства на збори за забруднення навколишнього середовища.

За результатами комплексного дослідження нами запропоновано механізм реалізації засад екологічного менеджменту, який буде сприяти реалізації моделі сталого економічного розвитку суспільства, основою якої є виробнича, культурно – освітня, адміністративна та фінансова системи.

Дослідження процесу становлення і розвитку екологічного менеджменту в організаціях дозволило зробити висновок про наявність двох груп чинників впливу: зовнішніх і внутрішніх. Сукупність зовнішніх визначається загальною залежністю діяльності організації від системної дії різноманітних органів місцевого самоврядування та державного управління материнських та приймаючих країн, учасників міжнародної мережі екологічного менеджменту, конкурентного середовища (споживачів, постачальників, партнерів, конкурентів і т.ін.) та різноманітних громадських угруповань. Зовнішній вплив набуває прояву у комплексі міжнародних екологічних стандартів або ж інших вимог щодо раціонального природокористування і створення екологічно безпечних умов життєдіяльності населення, які висуваються до практики і результатів функціонування організації.

Впровадження засад екологічного менеджменту на промислових підприємствах можна вважати економічно і екологічно доцільним тому, що:

1. Можна збалансувати споживання сировинних матеріалів, води, енергії, скорочуючи, таким чином, виробничі витрати.
2. Виготовляти продукцію, яка підлягає вторинній переробці.
3. Скорочувати обсяги викидів, скидів шкідливих речовин і цим самим зменшувати екоплатежі.
4. Впроваджувати стандарти якості ISO 9000 та ISO 14000, що дасть змогу покращити якість продукції.
5. Відкриває можливості доступу до певних видів державної підтримки (впровадження системи екологічного менеджменту зазвичай призводить до послаблення адміністративного тиску на підприємство з боку контролюючих державних органів).
6. Дає можливість виходу на нові ринки збуту.
7. Передбачає вихід на новий рівень технологічного розвитку та інновацій.
8. Формує позитивний імідж, враховуючи зростання громадської екологічної обізнаності і бажання споживачів купувати екологічно безпечну продукцію.

УДК 65.012.23

К.М. ХАУСТОВА

кандидат економічних наук,

доцент кафедри менеджменту та управління економічними процесами,

Г.В. ГРИЦУ

магістр,

Мукачівський державний університет, м. Мукачеве, Україна

РЕІНЖИНІРИНГ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ

В сучасних умовах підвищення конкурентної боротьби на всіх ринках та змін у зовнішньому середовищі перед підприємствами постають нові проблеми та завдання, вирішення яких потребує кардинального перегляду діючих стратегій та інструментів їх реалізації.

Одним з інструментів управління стратегічним розвитком підприємства, який довів свою ефективність на практиці багатьох зарубіжних корпорацій є реінжиніринг бізнес-процесів.

Методичні підходи щодо перебудови структур управління шляхом формування бізнес-процесів досліджуються багатьма провідними вченими. Серед них, доречно виділити праці М. Хамера та Д. Чампі, Б. Андерсена, А. Черепа, О. Кузьміна та О. Мельник та інших.

Згідно з визначенням науковців, що вважаються одними із засновників теорії управління на основі бізнес-процесів М. Хамера та Д. Чампі [1, с. 25] : «реінжиніринг – це не поліпшення існуючого положення речей, не проведення косметичних заходів та часткових змін, не перетасування вже існуючих систем функціонування організації. Це відмова від того, що було раніше, новий винахід того, як робота повинна бути виконана»

Сутність бізнес-процесу полягає в об'єднанні системного, ситуаційного і процесного підходів. Використання вказаного підходу до управління у практичній діяльності підприємств позбавляє менеджерів необхідності оперативного управління різними функціями у компанії [2, с. 127].

До найбільш емних і точних варто віднести сучасне поняття, яке визначає бізнес-процес як циклічну сукупність пов'язаних конкретизованих завдань (або дій), які мають певні входи (необхідні ресурси) та виходи (результати), що являють цінність для споживача (внутрішнього або зовнішнього).

Стратегічне управління розглядається як процес формування цілей, розробки комплексу стратегій для їх досягнення та формування механізмів їх реалізації. При цьому, ефективність реалізації стратегій залежить насамперед від створення необхідних організаційних, фінансових, виробничих та соціально-психологічних умов.

В цьому контексті основною метою реінжинірингу бізнес-процесів є системна реорганізація фінансових, інформаційних та матеріальних потоків, спрямована на спрощення організаційної структури та перерозподіл і мінімізацію використання різних ресурсів в процесі реалізації стратегічних стратегій. Впровадження технологій реінжинірингу сприятиме скороченню термінів всього циклу робіт щодо виробництва продукції (послуг) для задоволення потреб споживачів та підвищенню якості їх обслуговування.

Взаємозв'язок між стратегіями та бізнес-процесами, розглянуто Р. Бернсом[3, с.39], який пропонує при розробці стратегій враховувати такі ключові фактори: зацікавлені сторони (організації, інститути або фізичні особи, що мають легітимний інтерес до організації), споживачі, що мають певні очікування щодо продукції або послуг, які надає організація та безпосередньо бізнес-процеси, за допомогою яких виробляють цю продукцію і послуги та поставляють їх до споживача.

При цьому, основним завданням реінжинірингу є формування оптимальної структури та процесу реалізації стратегій, що максимально задовольняє та збалансовує умови всіх перелічених факторів.

Отже, в стратегічному управлінні реінжиніринг бізнес-процесів слід розглядати, як інструмент реалізації стратегічних цілей шляхом перебудови організації у систему послідовних процесів реалізації стратегічного набору. При цьому, в процесі формування ефективного стратегічного набору кожний ієрархічний рівень повинен аналізуватися фахівцями тих бізнес-процесів, що будуть функціонувати на основі обраних стратегій.

Досягнення поставлених цілей забезпечує набір організаційних, методичних та інформаційних компонентів реінжинірингу[4,с.58]:

- стратегія фірми, орієнтована на перспективні потреби клієнта;
- новий набір бізнес-правил або бізнес – процедур, який дозволить знизити витрати, зменшити час прийняття рішень;
- нова організаційна структура управління;

- нові умови праці персоналу, нові обсяги прав та ресурсів робітників;
- новий підхід щодо отримання інформації від споживачів;
- забезпечення функціонування всіх попередніх процедур та структур за допомогою інформаційних систем та новітніх інформаційних технологій.

Підприємство стає більш пристосованим до будь-яких змін у зовнішньому середовищі, підвищується його конкурентоспроможність на ринку, відбувається процес переходу від застарілих схем управління до інноваційних методів, досягаються стратегічні цілі та в довгостроковій перспективі розкривається його потенціал [5, с. 268].

Отже, інтеграція реінжинірингу у процес розробки та реалізації стратегії дозволить вирішити ряд наступні завдання:

1) формування прозорої системи внутрішньої взаємодії процесів компанії і персоналу для побудови гнучкої системи внутрішнього контролю всіх етапів реалізації стратегій;

2) оптимізація підрозділів та процесів з метою скорочення тривалості виконання робіт та зниження витрат на реалізацію окремих функцій за рахунок уникнення дублювання;

3) підвищення мотивації працівників шляхом встановлення взаємозв'язку між результатами праці та її оплатою в рамках здійснення окремих процесів, обмежених входами-виходами, а не за результатами роботи всього підприємства чи підрозділу;

3) побудова інформаційної системи підприємства та автоматизованої системи управління, що підвищує керованість процесом реалізації стратегій.

1. Хаммер М. Реінжиніринг корпорації : маніфест революції в бізнесі / М. Хаммер, Д. Чампі – СПб., 2000. – 332 с.2. Кузьмін О.С. Теоретичні та прикладні засади менеджменту :навч. посіб. / О.С. Кузьмін, О.Г. Мельник. – [2-ге вид. доп.і переробл.]. – Львів: Національний університет “Львівська політехніка”, “Інтелект-Захід”, 2003. – 352 с.3. Андерсен Б.Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования / Бьерн Андерсен; пер. с англ. С.В. Ариничева. –М.: РИА «Стандарты и качество», 2003. –272с.4. Бабак О.А. Реінжиніринг як сучасний інструмент інноваційної діяльності підприємств / О.А. Бабак // Економічний вісник Переяслав-Хмельницького ДПУ. – 2011. – № 17/1. – с. 55-60.5. Іпполітова І. Я. Ефективність здійснення реінжинірингу бізнес-процесів на підприємстві / І. Я. Іпполітова // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – №. 13. - С. 264-270.

УДК 657.372.1

В.В. ХОДЗИЦЬКА

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна

ФОРМУВАННЯ СИТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

В сучасних умовах невизначеності ринкової економіки проблема формування і функціонування системи менеджменту окремого підприємства набуває першочергового значення. Виникнення кризового стану підприємства є свідченням поступового розбалансування та повної втрати дієздатності внутрішнього механізму саморегуляції господарської системи. Виробничі підприємства реального сектору економіки складно адаптуються до жорстких умов ринку, наслідком чого є різний рівень бізнес-безпеки. Розвиток та адаптація стратегічного управлінського обліку промислових підприємств

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>